

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طبق روایاتی که در این چند روز به عرضتان رسید اهل بیت علیهم السلام دو مطلب را بیان می کنند؛ اول بیان احکام و قوانین و وظائف انسانی و دوم اجراء آن احکام و قوانین که در روایات ما از مجری به سلطان و والی و حاکم و امام تعبیر شده است و معلوم است که قدر متیقن از این تعبیرات فقیه عادل می باشد.

امروز بحث ما در موضوعی است که در آن حکم امام و والی و حاکم لازم نیست و آن سب نبی و ائمه علیهم السلام می باشد که نمونه آن را در جریان سلمان رشدی ملاحظه فرمودید، فقهاء ما می فرمایند اگر کسی پیغمبر و ائمه و یا فاطمه زهراء و یا انبیاء علیهم السلام را سب کند قتل او واجب است و هر کسی که ببیند بدون مراجعه به امام لازم است شخص سب کننده را به قتل برساند.

سید مرتضی در انتصار صفحه ۲۳۴ می فرماید: «وما كان الإمامية منفردة به: القول: بأن من سب النبي صلى الله عليه وآله مسلما كان أو ذميا قتل في الحال. وخالف باقي الفقهاء في ذلك، فقال أبو حنيفة وأصحابه: من سب النبي صلى الله عليه وآله أو عابه، وكان مسلما فقد صار مرتدا، وإن كان ذميا عزر ولم يقتل»^۱.

صاحب جواهر در جلد ۴۱ از جواهر ۴۳ جلدی صفحه ۴۳۲ بعد از بحث در قذف در شرح کلام صاحب شرایع می فرماید: «(ويلحق بذلك مسائل: آخر (الأولى: (من سب النبي صلى الله عليه وآله جاز لسامعه) بل وجب قتله) بلا خلاف أجده فيه، بل الاجماع بقسميه عليه، مضافا إلى النصوص ففي خبر هشام بن سالم عن أبي عبد الله عليه السلام) " أنه سئل عن شتم رسول الله صلى الله

عليه وآله فقال: يقتله الأذنى فالأذنى قبل أن يرفع إلى الإمام»^۲.

صاحب جواهر چند خبر در کلامش ذکر کرده که خبر اول این خبر است: ﴿محمد بن يعقوب، عن علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن ابن أبي عمير عن هشام بن سالم، عن أبي عبد الله عليه السلام أنه سئل عن شتم رسول الله صلى الله عليه وآله فقال عليه السلام: يقتله الأذنى فالأذنى قبل أن يرفع إلى الامام﴾^۳.

نکته: در جمع و ضبط اخبار محمودون اول و محمودون ثلاث أخر داریم، محمودون اول شیخ کلینی و شیخ صدوق و شیخ طوسی هستند و محمودون ثلاث أخر محمد باقر مجلسی و شیخ حر عاملی و ملا محسن فیض کاشانی می باشند، آیت الله العظمی آقای بروجرودی در درس می فرمودند صاحب وسائل خیلی زحمت کشیده و برای هر حکمی یک بابی از اخبار ذکر کرده اما گاهی در یک روایت ده مطلب ذکر شده خب حالا ما باید این روایت را ده مرتبه ذکر کنیم یا آن را قطعه قطعه کنیم، صاحب وسائل قطعه قطعه کرده لذا در جای جای وسائل فرموده "یأتی ما يدل عليه" و "تقدم ما يدل عليه" و دقیقا آدرسش ذکر نشده که این یکی از معایب وسائل الشیعة می باشد.

خبر دوم: ﴿محمد بن يعقوب، عن الحسين بن محمد، عن معلى بن محمد، عن الحسن ابن علي الوشا قال: سمعت أبا الحسن عليه السلام يقول: شتم رجل على عهد جعفر بن محمد عليهما السلام رسول الله صلى الله عليه وآله فاتي به عامل المدينة فجمع الناس فدخل عليه أبو عبد الله عليه السلام وهو قريب العهد بالعلة وعليه رداء له مورد فأجلسه في صدر المجلس واستأذنه في الاتكاء، وقال لهم: ما ترون؟ فقال له عبد الله بن الحسن والحسن بن زيد وغيرهما: نرى أن تقطع لسانه، فالتفت العامل إلى ربيعة

^۲ جواهر الكلام، شیخ محمد حسن نجفی جواهری، ج ۱، ص ۴۳۲.

^۳ وسائل الشیعة، شیخ حر عاملی، ج ۱۸، ص ۵۵۴، ابواب المرتد، باب ۷، حدیث ۱، ط الإسلامیة.

^۱ الانتصار، سید مرتضی، ص ۴۸۰.

که خودش آن را به قتل برساند و لازم نیست او را نزد والی و یا حاکم ببرند.

این اخبار خیلی با جریان سلمان رشدی مناسبت دارد، بنده نوشته ام در ۲۵ بهمن ماه سال ۱۳۶۷ امام رضوان الله علیه فرمودند کشتن سلمان رشدی واجب است و حتی افراد و چاپخانه ای که کتابش را منتشر کرده نیز باید کشته شوند، در لندن شورش به پا شد، برخی نزد امام آمدند و گفتند توبه کنند تا بخشیده شوند ولی امام فرمودند این فتوا نیست بلکه حکم است و توبه مقبول نیست، خلاصه اروپا خیلی ناراحت شدند و حتی سفیر انگلستان را خواستند و حکم امام را به او گفتند و همچنین گفتند کتابهایش باید جمع آوری شود اما او دفع الوقت کرد تا اینکه امام فرمودند باید سفیر انگلستان از ایران اخراج شود و برود، بعد از مدتی ۱۴ نفر از سفرای کشورهای اروپائی با حالت ناراحتی و اعتراض از ایران رفتند ولی امام فرمودند حکم ما همان است و هر کسی در هر جائی سلمان رشدی را دید باید او را بکشد، بعد از مدتی سفیران پشیمان شدند و خواستند برگردند که امام رضوان الله علیه فرمودند مجازاتشان این است که به همان ترتیبی که رفتند برگردند و همین طور هم شد، خلاصه اینکه امام رضوان الله علیه همیشه حفظ عزت اسلام و مسلمین مد نظرشان بود.

بقیه بحث بماند برای روز شنبه إن شاء الله تعالی ...

والحمد لله رب العالمین و صلی الله علی

محمد و آله الطاهرين

الرأی وأصحابه فقال: ما ترون؟ قال: يؤدب، فقال أبو عبد الله عليه السلام: سبحان الله فليس بين رسول الله صلى الله عليه وآله وبين أصحابه فرق؟!^۴

خير سوم: ﴿وَعَنْ عِدَّةٍ مِنْ أَصْحَابِنَا، عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي سَابِطٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ جَعْفَرٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَخِي مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: كُنْتُ وَاقِفًا عَلَى رَأْسِ أَبِي حِينٍ أَتَاهُ رَسُولُ زِيَادِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ الْحَارِثِيِّ عَامِلَ الْمَدِينَةِ فَقَالَ: يَقُولُ لَكَ الْأَمِيرُ انْهَضْ إِلَيَّ، فَاعْتَلْ بَعْلَةَ، فَعَادَ إِلَيْهِ الرَّسُولُ فَقَالَ: قَدْ أَمَرْتُ أَنْ يَفْتَحَ لَكَ بَابُ الْمَقْصُورَةِ فَهُوَ أَقْرَبُ لِحَطُوكَ قَالَ: فَنَهَضَ أَبِي وَعَاطَمْتُ عَلِيَّ وَدَخَلَ عَلِيُّ الْوَالِيَّ وَقَدْ جَمَعَ فُقَهَاءَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ كُلِّهِمْ وَبَيْنَ يَدَيْهِ كِتَابَ فِيهِ شَهَادَةُ عَلِيِّ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ وَادِي الْقُرَى قَدْ ذَكَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَنَالَ مِنْهُ، فَقَالَ لَهُ الْوَالِي: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ انْظُرْ فِي الْكِتَابِ، قَالَ: حَتَّى أَنْظُرَ مَا قَالُوا، فَالْتَفَتَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: مَا قُلْتُمْ؟ قَالُوا: قُلْنَا: يَأُودَبُ وَيَضْرَبُ وَيُعْزَرُ [يعذب] وَيَجْبَسُ قَالَ: فَقَالَ لَهُمْ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ ذَكَرَ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا كَانَ الْحُكْمُ فِيهِ؟ قَالُوا: مِثْلَ هَذَا، قَالَ: فَلَيْسَ بَيْنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَيْنَ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَرَقٌ؟! فَقَالَ الْوَالِي: دَعِ هَؤُلَاءِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَوْ أَرَدْنَا هَؤُلَاءِ لَمْ نُرْسَلْ إِلَيْكَ فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَخْبَرَنِي أَبِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَالَ: النَّاسُ فِي أَسْوَأِ سَوَاءٍ مِنْ سَمِعَ أَحَدًا يَذْكُرُنِي فَالْوَجِبَ عَلَيْهِ أَنْ يَقْتُلَ مَنْ شَتَمَنِي وَلَا يَرْفَعُ إِلَى السُّلْطَانِ وَالْوَجِبَ عَلَى السُّلْطَانِ إِذَا رَفَعَ إِلَيْهِ أَنْ يَقْتُلَ مَنْ نَالَ مِنِّي، فَقَالَ زِيَادُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ: أَخْرَجُوا الرَّجُلَ فَاقْتُلُوهُ بِحُكْمِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ^۵.

این سه خبر که خواندیم دلالت دارند بر اینکه اگر کسی سب النبی صلی الله علیه و آله کند بر شنونده واجب است

^۴ وسائل الشیعة، شیخ حر عاملی، ج ۱۸، ص ۴۵۹، ابواب حد القذف،

باب ۲۵، حدیث ۱، ط الإسلامیة.

^۵ وسائل الشیعة، شیخ حر عاملی، ج ۱۸، ص ۴۵۹، ابواب حد القذف، باب

۲۵، حدیث ۲، ط الإسلامیة.